

பூநிபகவத் த்யான ஸோபானம்

(2)

வேலாதீத ச்ருதிபரிமளம் வேதஸாம் மெளவி ஸேவ்யம்
ப்ராதுர்ப்புதம் கநகஸரிதஸ்ஸைகதே ஹம்ஸஜம் ஷ்டே
லக்ஷ்மீபூம்யோ: கரஸரவிஜை: லாலிதம் ரங்கபர்த்து:
பாதாம்போஜம் ப்ரதிபலதிமே பாவநா தீர்க்கிக யாம்.

நன்றுமறை நான்குமணங் குணங்க டந்தே
நாறமலர்க் கிழவன்முடி நாளு மேத்த

வன்றருமத் திருமகளார் பூமி யார்தம்
கரமலரு மன்பினடு வருடல் பூக்க

ஒன்றுபதி யென்றினமா வோதி மஞ்சேர்
பொன்னிமணற் புதுமைதரு மரங்கன் பாதம்

என்றனுள வாவிதனில் தாவி வந்தே
என்றுமொனி பரப்பிவளங் கொளக்கண் டேனே.

அளவு கடந்த வேதங்களின் மணமுடையதும், பிரமன்களால் தலைவணங்கி ஸேவிக்கப்பெறுவதும், பொன்னாற்றின் மணற்பரப்பில் அன்னங்கள் குழுத் தோன்றியதும்மலரிலே தோன்றி மலரொத்த கையொடு லக்ஷ்மியினாலும் பூதேவியினாலும்சீராட்டப்பெற்றதும், பூநிரங்கநாதனுடைய திருவடித்தாமரையானது அடியேனது த்யாநம் ஆகிற நடவாபியில் ப்ரதிபலித்து விளங்குகிறது.

திருவடியை அநுபவிக்கிறார் இதில். அதுவே போதும் நமக்குத் தஞ்சம் அளிப்பது. அது தாமரையையொத்தது. அளவு கடந்த வேத மணமாய் விளங்குவது. அனைவரும் அவன் மலரடியைத் தாங்கி மாண்புறுகின்றனர். மணற்குவியவில் தோன்றியதன்றி அன்னங்கள் குழு விலக்குணமாய் விளங்குகிறது அவன் திருவடி. யோகிச்ரேஷ்டர்களைக் குறிக்க ஹம்ஸங்கள் என்றது என்க.